

دانشکده علوم پایه

محاسبه شاخص استردادی درخت های شیمیایی و دندانی مرها

نگارش:

لیلا وثوقی

اساتید راهنمای:

دکتر مجتبی قربانی

دکتر حمید رضا میمنی

استاد مشاور:

دکتر حمید مسگرانی

پایان نامه کارشناسی ارشد

رشته ریاضی محض

۱۳۹۰ ماه اسفند

تاپیدیه هیات داوران

تقدیم

تقدیم به خدایی که آفرید

جهان را، انسان را، عشق را، علم را، عقل را، معرفت را،

و به کسانی که عشقشان را در وجودم دمید:

مادرم

روح آسمانی پدرم

همسرم

برادر و خواهران عزیزتر از جانم

لیلا و شوقی

۱۳۹۰ اسفند

تقدیر و تشکر

سپاس بیکران بر همدلی و همراهی و همگامی مادر دلسوز و مهربانم که سجده‌ی ایثارش گل محبت را در وجودم پروراند و دامان گهریارش لحظه‌های مهربانی را به من آموخت.

با تقدیر و تشکر شایسته از اساتید فرهیخته و فرزانهام جناب آقای دکتر مجتبی قربانی و جناب آقای دکتر میمنی که با نکته‌های دلاویز و گفته‌های بلند صحیفه‌های سخن را علم پرور نمودند و همواره راهنمای راهگشای اینجانب در اتمام و اكمال پایان‌نامه بوده‌اند.

همیشه تو سون اندیشهات مظفر باد.

معلمًا مقامت ز عرش برتر باد

لیلا و ثوقی

۱۳۹۰ اسفند

چکیده

فرض کنید G یک گراف با n راس و $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ مقادیر ویژه‌ی گراف G باشند، در این صورت شاخص استردادی گراف G به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$EE(G) = \sum_{i=1}^n e^{\lambda_i}.$$

این مفهوم نخستین بار در سال ۲۰۰۰ میلادی توسط ارنستو استرادا برای مطالعه شبکه‌های کامپیوترا مطرح شد، بعدها کاربردهای زیادی از این شاخص در سایر علوم (شیمی، فیزیک،...) بدست آمد و نظر ریاضیدانان را نیز بخود جلب کرد. مطالعه ریاضی این شاخص از سالهای اخیر آغاز شده و تا کنون کرانهای زیادی بدست آمده است و مساله مقادیر اکسترمال این شاخص برای درخت‌ها حل شده است. در این پایان نامه ابتدا به مفهوم پوچی گراف پرداخته و سپس کران‌هایی برای شاخص استردادا معرفی می‌کنیم. در فصل آخر پوچی و شاخص استردادی دندربیمرها را بررسی خواهیم کرد، همچنین فرمول هایی برای (۳، ۶)-فولرن‌ها ارائه خواهیم کرد.

کلمات کلیدی: شاخص استردادا، دندربیمر، پوچی گراف، درخت‌های شیمیایی، شاخص توپولوژیک، (۳، ۶)-فولرن‌ها، مقادیر ویژه.

فهرست مندرجات

۱	۱	تعاریف و قضایای مقدماتی
۱۷	۲	پوچی گراف
۱۸	۱-۲	ویرگی‌های مقدماتی پوچی گراف
۲۱	۲-۲	روابط پوچی و ساختار گراف
۳۱	۳-۲	پوچی گراف‌های تک دور
۳۲	۴-۲	گراف‌هایی با ماکریم پوچی
۳۹	۳	شاخص استرada
۴۰	۱-۳	کران‌هایی برای شاخص استرada بر حسب تعداد رئوس و یال‌ها

۵۵	۲-۳ کرانهایی برای شاخص استرada بر حسب انرژی گراف
۵۸	۴ دندریمرها و (۳،۶)-فولرنها
۵۹	۱-۴ شاخص استرادای دندریمرها
۷۰	۲-۴ فرمولهایی برای (۳،۶)-فولرنها

فهرست شکل‌ها

۵.....	شکل ۱-۱ رئوس مستقل در گراف G
۶.....	شکل ۱-۲ حاصل ضرب دکارتی دو گراف P_2 و C_2
۱۰.....	شکل ۱-۳ دو گراف یکریخت با گراف پترسن
۱۲.....	شکل ۱-۴ فولرین $C_{6,0}$
۱۲.....	شکل ۱-۵ گراف دندریمر نانو ستاره
۲۱.....	شکل ۱-۶ گراف با تعداد یال و مجموعه رئوس مساوی و پوچی مختلف
۲۴.....	شکل ۲-۱ گراف یک دندریمر
۲۵.....	شکل ۲-۲ گراف متناظر با نتیجه ۲-۱۰
۲۵.....	شکل ۲-۳ گراف متناظر با قضیه ۲-۲
۲۶.....	شکل ۲-۴ گراف متناظر با قضیه ۲-۳
۲۶.....	شکل ۲-۵ گراف متناظر با قضیه ۲-۴
۲۷.....	شکل ۲-۶ گراف بنزنی
۲۷.....	شکل ۲-۷ دندریمر نانو ستاره
۲۷.....	شکل ۲-۸ PM -درخت
۲۸.....	شکل ۲-۹ رئوس آغشته و غیر آغشته
۳۱.....	شکل ۲-۱۰ گراف تک دور
۳۲.....	شکل ۲-۱۱ گراف تک دور نوع اول و دوم
۳۷.....	شکل ۲-۱۲ گراف‌های متناظر با قضیه ۲-۱۰ و ۲-۱۱
۵۲.....	شکل ۳-۱ گراف تک دور با $n = 5$ راس
۵۳.....	شکل ۳-۲ گراف تک دور با $n = 6$ راس
۶۰.....	شکل ۴-۱ گراف A, A_1, A_2

٦٠.....	شكل ٤-٢-گراف B, B_1, B_2
٦١.....	شكل ٤-٣-گراف $G, G_i, i = 1, \dots, 5$
٦٢.....	شكل ٤-٤-گراف $S[n]$
٦٣.....	شكل ٤-٥-گراف $D[n]$
٦٤.....	شكل ٤-٦-گراف $D, D_i, i = 1, \dots, 10$
٦٨.....	شكل ٤-٧-گراف $D_1[n], D_2[n]$
٧١.....	شكل ٤-٨-(٣, ٦)-فولرن
٧٥.....	شكل ٤-٩-وضعیت ٤ یال غیر مستقل
٧٧.....	شكل ٤-١٠-وضعیت ٣ راس غیر مستقل
٧٨.....	شكل ٤-١١-وضعیت ٤ راس غیر مستقل

فهرست علائم و اختصارات

$V(G)$	مجموعه رئوس گراف G
$E(G)$	مجموعه یال های گراف G
$\deg_G(v)$	درجه راس v در گراف G
$\delta(G)$	می نیم عدد در میان مجموعه درجات رئوس گراف G
$\Delta(G)$	ماکسیمم عدد در میان مجموعه درجات رئوس گراف G
$d_G(u, v)$	فاصله رئوس u و v در گراف G
P_n	مسیر از مرتبه n
C_n	دور از مرتبه n
S_n	ستاره از مرتبه n
K_n	گراف کامل n -راسی
$K_{n,m}$	گراف دویخشی کامل n و m راسی
\bar{G}	مکمل گراف G
$A(G)$	ماتریس مجاورت گراف
$trac(A)$	جمع درایه های روی قطر اصلی ماتریس A
$E(G)$	انرژی گراف G
N_n	گراف تهی با n راس
$M_k(G)$	گشتاور طیفی گراف G
$G \cup H$	اجتماع دو گراف G و H
$G \times H$	ضرب دو گراف G و H
$\lambda(G)$	مقدار ویژه گراف G

چندجمله‌ای مشخصه گراف G

طیف گراف G

شاخص استرادا گراف G

پوچی گراف G

فولرین با n راس

$P_G(x)$

$Spec(G)$

$EE(G)$

$\eta(G)$

F_n

فصل ۱

تعاریف و قضایای مقدماتی

در این فصل به طور خلاصه، به تعاریف و مفاهیمی که در فصل‌های بعدی مورد استفاده قرار می‌گیرند می‌پردازیم، همچنین در قسمت‌های پایانی این فصل شاخص استرada را معرفی و ویژگی‌های مقدماتی آن را بررسی می‌کنیم. برای نگارش مطالب این فصل از مراجع [۱, ۲, ۳, ۴, ۵, ۹, ۱۱, ۱۴, ۱۶] استفاده نموده‌ایم.

یک گراف، عبارت است از دو تایی مرتب $(V(G), E(G))$ ، که در آن $V(G)$ مجموعه‌ای ناتهی و $E(G)$ مجموعه‌ای از زیرمجموعه‌های دو عضوی $V(G)$ است. عناصر $V(G)$ را رئوس (یا گره‌ها یا نقاط) و عناصر $E(G)$ را یال‌ها (یا خطوط) G می‌نامیم. تعداد رئوس و یال‌های گراف G را به ترتیب، مرتبه و اندازه G نامیده و با $|V(G)|$ یا به اختصار n و $|E(G)|$ یا به اختصار m نشان می‌دهیم. هر گراف با n راس و m یال را یک (n, m) -گراف نیز می‌نامند. یالی با دو انتهای یکسان را طوقه و یالی با دو انتهای مجرزا را پیوند می‌نامند. دو یال را مجاور گوییم اگر و فقط اگر در یک راس مشترک باشند. دو راس را مجاور گوییم هرگاه بر یالی مشترک واقع باشند. مجموعه‌ای متشکل از حداقل دو یال از گراف G را که پایان‌های یکسان داشته باشند را یال‌های چندگانه یا موازی می‌نامیم. گرافی که طوقه و یال چندگانه نداشته باشد را گراف ساده می‌نامیم. اگر هر دو مجموعه $V(G)$ و $E(G)$ متناهی باشند، گراف را متناهی و گرافی که تنها یک راس داشته باشد را گراف بدیهی می‌نامیم.

درجه راس v در گراف G که به صورت $d_G(v)$ یا برای سادگی (v) نشان می‌دهیم تعداد یال‌های گذر از آن راس است. راس از درجه صفر را راس تنها و راس از درجه یک را راس آویزان می‌نامیم. هرگاه درجه راس v در گراف G زوج باشد، آن راس را راس زوج می‌نامیم و راس فرد نیز مشابها تعريف می‌شود. گرافی که هر دور راس آن مجاورند را گراف کامل گفته با K_n نمایش می‌دهیم. گراف G را منتظم از درجه k نامیم هرگاه برای هر راس v از G ، $d(v) = k$ باشد، چنین گراف‌هایی را k -منتظم نیز می‌نامند، بنابراین K_n یک گراف $(n - 1)$ -منتظم است و $m = \frac{n(n - 1)}{2}$. بزرگترین عدد در میان درجه رئوس G را ماکریزم درجه گراف نامیده و با $\Delta(G)$ نشان می‌دهیم و مشابها مینیزم درجه تعريف می‌شود که با (G) نشان می‌دهیم. مکمل گراف G ، را با \bar{G} نشان می‌دهیم که \bar{G} مجموعه‌ی راس‌های یکسان با G دارد، دو راس در \bar{G} مجاورند اگر و فقط اگر در G

مجاور نباشند. بوضوح :

$$\begin{aligned} E(G) \cup E(\bar{G}) &= E(K_n) \\ \Rightarrow \bar{m} = |E(\bar{G})| &= (n(n-1)/2) - m, \\ \Rightarrow d_{\bar{G}}(v) &= n-1 - d_G(v). \end{aligned}$$

تذکر – در سراسر این پایان نامه تمامی گراف‌ها ساده و متناهی در نظر گرفته می‌شوند.

تعریف ۱-۱ – یک زیرگراف از گراف G , گرافی مانند H است به طوری که $V(H) \subseteq V(G)$ و $E(H) \subseteq E(G)$. زیرگراف H از G را زیرگراف سرهی G گوییم هرگاه $V(H) \neq V(G)$ یا زیرگراف القایی از G , زیرگرافی مانند H است به طوری که هر یال G که رئوس پایانی اش در $V(H)$ باشد، یک یال در H نیز باشد. زیرگراف H از G را زیرگراف فراگیر G گوییم هرگاه $V(H) = V(G)$. زیرگراف القایی از G , با مجموعه‌ی رئوس $S \subseteq V(G)$ را زیرگراف القا شده از G توسط S نامیم و با $[S]_G$ نشان می‌دهیم. دو زیرگراف H_1 و H_2 از گراف G را راس مجزا گوییم، هرگاه $V(H_1) \cap V(H_2) = \emptyset$.

منظور از $G + uv$, گراف حاصل از افزودن یال جدید uv , به G می‌باشد. اگر S زیرمجموعه‌ی سرهای از $V(G)$ و E' زیرمجموعه‌ای از $E(G)$ باشد، زیرگراف $[S]_G$ را زیرگراف حاصل از G با حذف S نامیده و با نماد $G - S$ نشان می‌دهیم. اگر $\{v\} = S$, گراف $G - S$ را با v را با $G - v$ نشان می‌دهند. زیرگراف فراگیر از G با مجموعه یال $E' - E(G)$ را زیرگراف حاصل از G با حذف مجموعه یال E' نامیده و با $G - E'$ نشان می‌دهند. هرگاه $e = E' - E$, گراف $G - e$ را با $G - e$ نشان می‌دهند.

نکته قابل توجه اینکه با حذف یک راس همه‌ی یال‌های مجاور آن نیز از G حذف می‌شوند در حالیکه حذف یک یال تاثیری بر راس‌های G ندارد.

تعریف ۱-۲ – در گراف ساده G , یک گشت به طول k از $v_0 \circ v_1 \circ \dots \circ v_k$ گشت (یا به اختصار یک $v_0 \circ v_1 \circ \dots \circ v_k$ گشت) یک دنباله‌ی $W = v_0 \circ e_1 \circ v_1 \circ e_2 \circ v_2 \circ \dots \circ e_k \circ v_k$ از راس‌ها و یال‌هاست به‌طوری که به ازای هر $1 \leq i \leq k$

$$e_i = v_{i-1}v_i$$

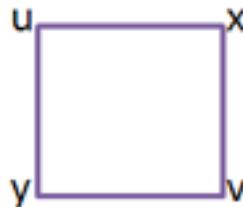
لازم به ذکر است v و v_k را به ترتیب مبدا و انتهای گشت و v_1, \dots, v_{k-1} را راس داخلی اش می‌نامیم و عدد صحیح k نیز طول گشت نامیده می‌شود. یک گشت بدیهی شامل هیچ یالی نیست. دو $v - u$ گشت اینصورت آن‌ها را متفاوت گوییم. یک $v - u$ گشت بسته (باز) است هرگاه $v = u \neq u$. گشتی که هیچ یال تکراری نداشته باشد را گذر می‌نامیم و در این حالت طول W , $|E(W)|$ می‌باشد. یک گذر بسته غیر بدیهی از G یک مدار نامیده می‌شود. گشتی که هیچ راس تکراری نداشته باشد را مسیر نامیده و در این حالت طول W , $1 - k$ است. مسیری با n راس و $1 - n$ یال را با P_n نشان می‌دهیم. کوتاهترین مسیر بین دو راس از یک گراف مسیری است که دارای کمترین طول باشد. مسیری با n راس که راس‌های ابتدایی و انتهایی آن برابر باشد را دور نامیده با C_n نمایش می‌دهند. طول کوتاهترین دور در G را کمر G , می‌نامیم. یک طوقه دوری به طول حداقل یک است.

گراف G همبند است اگر به ازای هر جفت $(v, u) \in V(G)$ دارای یک $v - u$ مسیر باشد. رابطه‌ی همبندی یک رابطه‌ی هم ارزی روی $V(G)$ است. اگر V_1, V_2, \dots, V_n رده‌های هم ارزی باشند، زیرگراف‌های $G[V_1], \dots, G[V_n]$ را مولفه‌های همبندی G گوییم. اگر $1 = n$, گراف را همبند در غیر این صورت گراف را ناهمبند با n مولفه‌ی همبندی می‌نامیم. طول کوتاهترین مسیر بین دو راس دلخواه v و u در گراف را فاصله‌ی آن دو راس نامیده و با $d_G(u, v)$ یا ساده‌تر $d(u, v)$ نمایش می‌دهیم. اگر هیچ مسیری بین دو راس v و u وجود نداشته باشد $d(u, v) = \infty$ تعریف می‌شود.

تعریف ۱-۳-۳- گراف همبند و بدون دور را درخت می‌نامیم. یک جنگل، گراف بدون دور است. یک درخت با n راس، دارای $1 - n$ یال است.

یک زیرگراف فراگیر از یک گراف، که درخت نیز باشد را درخت فراگیر می‌نامیم. گراف تک دور گرافی است که تعداد رئوس و یال‌هایش برابر باشند. با افزودن یک یال به درخت گراف تک دور ساخته می‌شود.

تعريف ۱-۴ - یک مجموعه مستقل در گراف G ، یک زیرمجموعه از راس‌های G است مانند S ، $(S \subset V(G))$ به طوری که زیرگراف القایی $G(S)$ ، هیچ یالی نداشته باشد. به عنوان مثال در شکل ۱-۱، مجموعه $\{u, v\}$ یک مجموعه مستقل است.

شکل ۱-۱ : رئوس مستقل در گراف C_4 .

یک گراف دوبخشی است، هرگاه بتوان مجموعه‌ی رئوس آن را (حداکثر) به دو مجموعه‌ی مستقل افزای کرد، اگر هر راس از V_1 و هر راس از V_2 مجاور باشند گراف حاصل را دوبخشی کامل گویند و با K_{n_1, n_2} نشان می‌دهند که n_1, n_2 تعداد رئوس V_1, V_2 می‌باشند. به همین ترتیب هرگاه بتوان مجموعه رئوس را حداکثر به k مجموعه مستقل مانند V_1, V_2, \dots, V_k افزای کرد، گراف را k -بخشی می‌نامند. اگر همه رئوس V_j و V_i مجاور باشند، ($j \neq i$ و $j \leq k \leq i$) گراف را k -بخشی کامل نامیده و با $K_{n_1, n_2, n_3, \dots, n_k}$ نشان می‌دهیم که معرف تعداد رئوس V_i است. در حالت خاص گراف $K_{1, n-1}$ را گراف ستاره نامیده و با S_n نشان می‌دهیم.

گراف G را مسطح می‌نامیم، هرگاه بتوان G را چنان روی صفحه رسم نمود که فقط در رئوس G همیگر را قطع کنند.

بنابر قضیه‌ای معروف ازاویلر، اگر G یک گراف مسطح و همبند با n راس، m یال و f وجه باشد آن گاه

$$. n - m + f = 2$$

تعريف ۱-۵ - الحاق $G + H$ از دو گراف G و H را به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

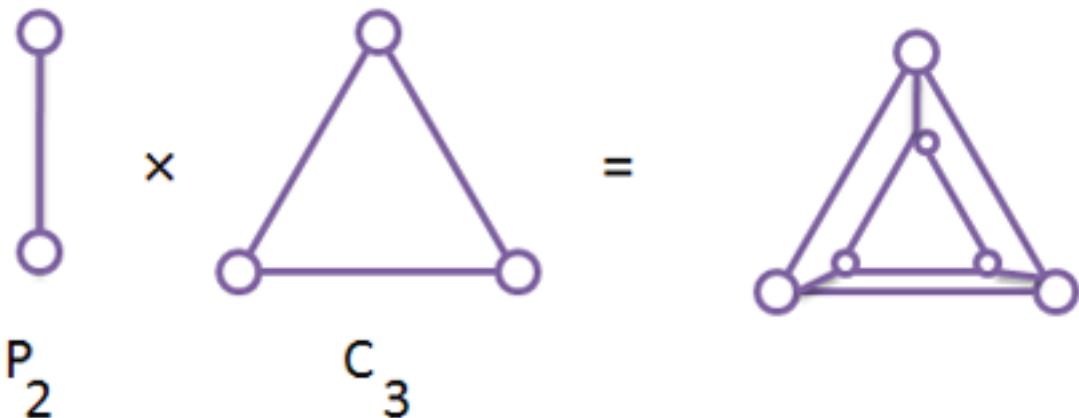
فرض کنید G و H دو گراف باشند که $E(G) \cap E(H) = V(G) \cap V(H) = \emptyset$ ، در این صورت:

$$V(G + H) = V(G) \cup V(H),$$

$$E(G + H) = E(G) \cup E(H) \cup \{xy : x \in V(G), y \in V(H)\}.$$

اگر $G_1 = (V(G_1), E(G_1))$ و $G_2 = (V(G_2), E(G_2))$ دو گراف باشند، اجتماع دو گراف G_1 و G_2 است که آن را با $G = G_1 \cup G_2$ نشان می‌دهیم و در آن $V(G) = V(G_1) \cup V(G_2)$ و $E(G) = E(G_1) \cup E(G_2)$

حاصل ضرب دکارتی دو گراف G و H را با $G \times H$ نشان می‌دهیم که، مجموعه راس‌ها عبارتست از $V(G \times H) = V(G) \times V(H)$ یا $xy \in E(H)$ و دو راس (a, x) و (b, y) مجاورند اگر و فقط اگر $a = b$ و $x = y$. در شکل ۱-۲ حاصل ضرب دکارتی دو گراف P_2 و C_3 آمده است.

شکل ۱-۲: حاصل ضرب دکارتی گراف‌های P_2 و C_3 .

تعریف ۱-۶ - فرض کنیم G یک گراف همبند با مجموعه رئوس $\{v_1, \dots, v_n\}$ باشد، در این صورت ماتریس مجاورت G را با $[a_{ij}]$ نمایش داده چنین تعریف می‌کنیم:

$$a_{ij} = \begin{cases} 1 & \text{اگر } v_i \text{ مجاور با } v_j \text{ باشد} \\ 0 & \text{در غیر این صورت} \end{cases}.$$

با توجه به تعریف فوق، ماتریس مجاورت گراف، متقارن و حقیقی است و درایه‌های روی قطر اصلی

آن صفرند.

تعريف ۱-۷- فرض کنیم F یک میدان دلخواه باشد. یک فضای برداری V روی F ، عبارت است از مجموعه ای ناتهی مانند V از اشیاء $\{v\}$ ، که بردار نامیده می‌شوند، همراه با دو عمل، که یکی از آنها به هر دو بردار v و w برداری مانند $v + w$ به نام حاصل جمع v و w را نسبت می‌دهد و عمل دیگر، به هر عنصر $\alpha \in F$ و هر بردار $v \in V$ ، برداری مانند αv به نام حاصل ضرب v در $\alpha \in F$ را نسبت می‌دهد. فرض براین است که این اعمال، به ازای $\alpha, \beta \in F$ و $u, v, w \in V$ ، در اصول موضوع زیر صدق می‌کنند:

$$u + v = v + u \quad u + (v + w) = (u + v) + w \quad (1)$$

$$(2) \text{ برداری مانند } \circ \text{ وجود دارد به طوری که به ازای هر } u \in V, u + \circ = u$$

$$(3) \text{ به ازای هر بردار } u, \text{ برداری مانند } -u \text{ وجود دارد به طوری که } u + (-u) = \circ$$

$$\alpha(u + v) = \alpha u + v \quad (4)$$

$$(\alpha + \beta)u = \alpha u + \beta u \quad (5)$$

$$(\alpha\beta)u = \alpha(\beta u) \quad (6)$$

$$\cdot 1u = u \quad (7)$$

فرض کنیم V فضایی برداری روی میدان F و T عملگری خطی روی V باشد، یک مقدار ویژه T اسکالاری چون c در F است که برای آن بردار غیر صفری α در V با خاصیت $T\alpha = c\alpha$ وجود داشته باشد. اگر c یک مقدار ویژه T باشد، آن گاه:

۱) هر α با خاصیت $T\alpha = c\alpha$ یک بردار ویژه T وابسته به مقدار ویژه c نامیده می‌شود.

۲) مجموعه همه α هایی که $T\alpha = c\alpha$ فضای ویژه وابسته به c نامیده می‌شود.

حال اگر A ماتریسی $n \times n$ بر روی میدان F باشد یک مقدار ویژه A در F ، اسکالاری چون c از F است که ماتریس $(A - cI)$ منفرد (معکوس پذیر) باشد. از جبر خطی می‌دانیم c یک مقدار ویژه A است اگر و تنها اگر $\det(A - cI) = 0$ یا به طور هم ارز، اگر و تنها اگر $\det(cI - A) = 0$ ، بنابراین چندجمله‌ای

$f(x) = \det(xI - A) = 0$ هستند. به وضوح مقادیر ویژه A در F , دفیقا اسکالرهايی چون c را در نظر بگيرید. به این دلیل، f چندجمله‌ای مشخصه A نامیده می‌شود.

چند جمله‌ای مشخصه ماتریس مجاورت گراف را چند جمله‌ای مشخصه گراف نامیده و ریشه‌های چند جمله‌ای مشخصه را مقادیر ویژه گراف می‌نامیم. به عبارت دیگر اگر G یک گرافی با n راس و ماتریس مجاورت A باشد، آن‌گاه چند جمله‌ای مشخصه آن عبارتست از:

$$P_G(x) = \det(xI - A).$$

به عبارت دیگر اگر قرار دهیم $P_G(x) = x^n + c_1x^{n-1} + \dots + c_n$ آن‌گاه ریشه‌های $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ نشان می‌دهیم. به عنوان مثال، همان مقادیر ویژه گراف G می‌باشند که آنها را با $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ نشان می‌دهیم. اگر G گراف تهی با n راس باشد، آن‌گاه $P_G(x) = x^n$ ولذا G دارای مقدار ویژه صفر با تکرار n می‌باشد. به وضوح، صفر تنها مقدار ویژه G است. دیدیم λ مقدار ویژه A است اگر و تنها اگر به ازای یک بردار غیر صفر مانند v در این حالت $Av = \lambda v$ بردار ویژه نظیر مقدار ویژه λ نامیده می‌شود.

قضیه ۱-۱-۱۱]. فرض کنید G یک گراف k منظم باشد در این صورت:

الف) یک مقدار ویژه G است،

ب) اگر G همبند باشد آن‌گاه تکرر k برابر با یک است،

ج) برای هر مقدار ویژه G مانند λ داریم $|\lambda| \leq k$.

تعریف ۱-۸-۱- مجموعه‌ی همه‌ی مقادیر ویژه‌ی یک گراف را طیف گراف می‌گوییم به عبارت دیگر، اگر m_i تکرار ریشه‌ی λ_i از چندجمله‌ای مشخصه ماتریس مجاورت باشد، طیف این گراف که با $\text{spec}(G)$ نشان می‌دهیم به صورت زیر است که در آن λ_i ها مقادیر ویژه‌ی متمايز گراف G هستند:

$$\text{Spec}(G) = \begin{pmatrix} \lambda_1 & \lambda_2 & \dots & \lambda_r \\ m_1 & m_2 & \dots & m_r \end{pmatrix}.$$

تعريف ۱-۹- اگر G ، گرافی با n راس باشد، پوچی گراف G ، که با $\eta(G)$ نشان داده می‌شود، تعداد تکرار مقدار ویژه‌ی صفر در طیف گرافش می‌باشد.

به عنوان مثال پوچی گراف تهی با n راس، برابر است با

تعريف ۱-۱۰- تعداد گشت‌های به طول k ، از راس v_i به راس v را گشتاور طیفی گراف G نامیده و

به صورت $M_k = \sum_{i=1}^n \lambda_i^k$ تعریف می‌کنیم.

تعريف ۱-۱۱- جورسازی M از گراف G ، زیرمجموعه‌ای از یال‌های گراف G است به طوری که هیچ دو یالی از M راس مشترک نداشته باشند. جورسازی M را در گراف G ماکزیمم گوییم هرگاه برای هر جورسازی M' ، $|M'| < |M|$. عدد جورسازی گراف G را با m نشان می‌دهیم که m برابر با تعداد یال‌های جورسازی ماکزیمم G است. هرگاه $m = \frac{n}{3}$ گوییم G یک جورسازی تام دارد. جورسازی M در گراف G را ماکسیمم گوییم هرگاه M زیرمجموعه محض هیچ جورسازی دیگری نباشد. همچنین راس x توسط جورسازی M آغشته می‌شود هرگاه x انتهای یالی از M باشد. راس x را غیرآغشته گوییم هرگاه توسط هیچ یالی آغشته نشود. بدیهی است یک جورسازی تام، جورسازی است که تمام رئوس گراف G توسط M آغشته شوند. اگر تمام رئوس گراف G توسط جورسازی M آغشته شوند، جورسازی M را تام می‌گوییم.

تعريف ۱-۱۲- اگر G ، یک گراف با n راس و $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ مقادیر ویژه‌ی ماتریس مجاورت این گراف باشند آنگاه، انرژی گراف به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$\varepsilon = \varepsilon(G) = \sum_{i=1}^n |\lambda_i|.$$

این مفهوم برای اولین بار توسط ایوان گوتمن در سال ۱۹۷۰ مطرح شد.